

Bloeiende heesters worden steeds vaker gecombineerd met vaste planten. Zowel in het openbaar groen als in de particuliere tuin. Voor vasteplantenkweker Hans Kramer is Lespedeza een favoriet. ‘Onterecht onbekend, want de heester bloeit tot laat in het seizoen.’

Tekst en fotografie: Emiel van den Berg

De familie van vlinderbloemigen, de Fabaceae, herbergt een groot aantal plantengeslachten die al jaren geliefd zijn om hun rijke bloei. Laburnum is er een, maar ook Cytisus, Wisteria, Caragana en Sophora zijn bekend. Minder bekend zijn de rijkbloeiende Desmodium, Indigofera en Lespedeza. Kenmerkend voor alle vertegenwoordigers is de bloemvorm – in de verte iets te vergelijken met een vlinder – en de peulen die na de bloei verschijnen.

Lespedeza telt circa 35 soorten die voorkomen in Noord-Amerika, Oost- en Zuidoost-Azië en Australië. De belangrijkste soorten voor ons klimaat zijn *L. thunbergii* en *L. bicolor*. Lespedeza is vernoemd naar de Spanjaard V. M. de Céspedes die aan het einde van de achttiende eeuw gouverneur was in Florida en nauw samenwerkte met verschillende plantenhunters. Bij het publiceren van de plantnaam heeft een schrijffout er toe geleid dat de plant niet *Cespedeza* maar *Lespedeza* heet.

BUIGZAME TWIJGEN

Tot het geslacht *Lespedeza* behoren niet alleen houtige gewassen, er zijn ook eenjarigen en vaste planten. De heesters worden vaak als halfheesters ingedeeld; in het Nederlandse klimaat vriezen de takken vaak flink terug. Vanuit het hart komen er elk voorjaar wel weer talrijke nieuwe kruidachtige stengels tevoorschijn waarop eind zomer de vele bloemen verschijnen. Zonder probleem zijn de heesters daarom na de winter, zodra de groei op gang is gekomen, diep te snoeien. Is *Lespedeza* eenmaal goed geworteld, dan kan hij vrijwel elke Nederlandse winter aan.

De laatste jaren is de combinatie van halfheesters met vaste planten behoorlijk in opkomst. Zo is vasteplantenkweker Hans Kramer liefhebber van *Lespedeza* en *Indigofera*. Beide

Lespedeza thunbergii 'Gibraltar'

Plantnaam: *Lespedeza thunbergii*
Groeivorm: heester met overhangende twijgen
Blad: ovaal-lancetvormig, drietallig
Bloem: purperroze, in trossen
Bijzonderheden: bloeit tot in de herfst

HANS KRAMER:

‘Groeit zelfs op schrale zandgrond’

heesters zijn te vinden in de moerhoek en de borders rondom zijn kwekerij. *Indigofera* past volgens hem goed bij vaste planten. “Vanwege de natuurlijke, ijle habitus en de rijke en lange bloei.” Kramer heeft verschillende soorten in de verkoop waarvan de meeste na de winter goed te snoeien zijn.

Opvallender zijn de grote bossen *Lespedeza thunbergii*. Breed groeiende, bladverliezende, struiken tot circa 1,5 meter hoogte. Opvallend zijn de dunne buigzame twijgen die sierlijk overhangen. Vanaf eind juli verschijnen de eerste bloementrossen. Deze kunnen behoorlijk lang zijn, soms tientallen centimeters. De soort *L. thunbergii* bloeit diep purperroze. “Zo rijk dat veel mensen met verbazing blijven kijken.” Dat geldt echter ook voor de cultivars. Aan de rand van de moerhoek heeft Kramer een rij met ‘Gibraltar’ staan. “Wat meer roze van kleur, maar verder vergelijkbaar. De bloei gaat door tot diep in de herfst.”

Dicht bij zijn rotstuin heeft Kramer een exemplaar aangeplant van ‘Edo-shibori’. Deze heeft bloemen die wit met purperroze zijn. Een blikvanger. Voor alle *L. thunbergii* geldt dat ze na de

winter tot 30 centimeter zijn terug te snoeien, maar bij deze heeft Kramer wat oude takken op hoogte gehouden. “Zo proberen we de plant op een stammetje te zetten. Dikkere takken zijn beter bestand tegen de vorst en nu komen de sierlijke twijgen nog beter tot hun recht.”

STOEPTEGEL

Op de kwekerij van Kramer blijkt *Lespedeza* nog erg onbekend bij het grote publiek. Hij vertelt vooral over het gemak waarmee de heester op schrale grond groeit. “Met wat warmte en zon is bloei gegarandeerd. Een plant dus die prima past in het thema ‘stoeptegels’ uit, plant er in.” Ook voor het openbaar groen ziet Kramer kansen, de plant is na de winter prima met maaibalk of klepel terug te zetten. Hij adviseert dan wel om de planten 5 tot 10 centimeter dieper te planten voor extra bescherming. Ontwikkelingen binnen het sortiment zijn er niet veel, hoewel Kramer weet te vertellen dat de witte ‘Albiflora’ – “in een koud najaar zelden tot bloei komend” – een goede vervanger heeft; ‘White Fountain’. Deze bloeit wel en met spierwitte bloemen.